

Грушев, който случайно минавал оттам.

„Тогава видях едно чудо - коментира Стив - българин да се усмихва!“

„Тази беше първата бензиностанция, на която спряхме. Преговаряхме с мениджъра и тя, след консултация с по-горните

АКЦИЯ „БЕНЗИНОСТАНЦИЯ“

Една идея по американски модел ни увери, че хоризонтът пред нас е необятен, но и достижим.

Стивън Шомлер, който по време на жетвената кампания беше говорител в адвентната църква на ул. „Екзарх Йосиф“ в София, показа, че идеите му за достигане до хората са приложими не само в Америка. Подкрепен от малко църковно ядро, през една от неделите на престоя си у нас той реализира определен начин за евангелизиране чрез служене, като плати по 4,5 лв. за измиването на 36 коли на бензиностанция „Еко - елда“. Църковни членове с плакати канеха хората по околните булеварди. Шофьорите на дългата редица чакащи коли получаваша поничка от *Donuts* и картонче с надпис, че това е услуга за обществото, организирана от адвентната църква, и че такъв е нашият начин да им кажем, че Бог ги обича.

„Страхотно, някой ми дава безплатна мивка и поничка“ - сподели приятел на старейшината Живко

от нея, се съгласи - сподели Румяна Мочева. - Всъщност се оказа, че повечето от отбилите се са християни, които обаче по никакъв начин не усещат на практика живото християнство. Това беше само един много добър урок за нас!“

В края мениджърът на бензиностанцията отправи покана за следващи подобни акции.

За някои този неделен предиобед изглеждаше невъзможен, за други малко несериозен, като занимание само за младежи, но истината е, че могат да се реализират стотици идеи, отговарящи на всякакви нужди - както на тези, на които се служи, така и на самите служещи. ХМ

По покана на Съюза на република Молдова трябваше да проведе триседмична евангелизация в град Тараклия, където има българо-гагаузки население. На 05. 03. 2004 г. следобед пристигнах там

хората възприемчиви за влиянието на Божието Слово.

Само един пример е достатъчен, за да потвърди тази истина. Пред главния вход на молитвения дом поканих жена на

който влизаше, се помолваше и чак тогава сядаше на мястото си.

Посетихме църквата в Кирсово, състояща се от 21 членове. В училището имаше около 90 души - българи и гагаузи. Прис-

приемат Исус за Спасител да дойдат пред амбона. На подиума се подредиха над десет души. Подарих им книгата „Животът на Исус“. Дигна ръка болно момиче, докато майка му го поддържаше

ЕВАНГЕЛИЗАЦИЯ В ТАРАКЛИЯ

заедно с преводача си - пастор Арсений Арабаджи - който владее добре български, турски - езика на гагаузите - и, естествено, руски. Бяхме настанени в квартирата на младия проповедник Сергей Иванович Тарлев и неговата съпруга. В техния дом бяхме обект на голяма почит и уважение - благоприятна атмосфера за плодотворна работа, която ни предстоеше.

Изненадах се от ревността и дисциплината на 70-те младежи, които пристигнаха от околните църкви на българи и гагаузи и разнасяха отпечатаните покани. Областният пастор даде своите указания и младите хора обходиха града само за 4 часа. Впечатли ме смиренното и послушанието им.

За вярващия християнин тук има три свети неща: САН, ЙЕРАРХИЯ и ИНСТИТУЦИЯ. Пастирският сан у тях е на голяма висота. Думите на пастора са Божие послание, а той самият е носител на Божиите вести. Това прави

средна възраст - една от най-редовните посетители на семинара - като дама да влезе първа. Но тя ми каза: „Но как, Вие сте пастор, трябва Вие да влезете пръв!“ Тази жена отдаде почит на сана и на Този, Който го освети. Второто свято нещо за вярващите в Молдова е йерархията. Служителите на църквата са удостоени с двойна почит, така както повелява Светото Писание. Младият стажант-проповедник, в чийто дом бях отседнал, не предприема нещо ново, докато не се допита до пастора си. Защото йерархия има не само на земята, но и всред ангелския свят.

Третото много ценно нещо, което заема достойно място в духовния живот на вярващите в тази страна, е църквата - Божия институция, която Исус основа на земята със Своята кръв.

В църквата в град Вулканещ станах свидетел на трепета, с който вярващите прекрачват прага на молитвения дом. Всеки,

тигнаха, за да видят и чуят човека, дошъл да им говори от далечна България - тяхната прародина. В края на проповедта пастор Иля Пяху - председател на Съюза на адвентистите от седмия ден в Молдова - ме приветства, прегърна ме по руски и ми подари разкошна руска Библия. Благодарни на Българския Съюз и лично на пастор Никола Левтеров, че се е отзовал на поканата му да бъде изпратен евангелизатор в тяхната страна.

Най-възбуждащите моменти бяха на 22 март в Тараклия - по време на последната среща със слушателите. Гости тогава бяха председателят на Съединението - Виктор Алексей Лотка - и касиерът на Съединението. Последната тема, която изнесох, беше за Божията любов. Вестта се запечата в умовете им чрез картината на грешницата, осъдена от книжниците и фарисеите на смърт, паднала съкрушена при нозете на Исус. В края на часа призовах желаещите да

право на крака. Отидох при него на задната редица и му поднесох книгата. Никога не ще забравя нейните жадни за живот очи, търсеци надежда, за която да се хванат. Насърчих я да прочете книгата, за да влее Исус Своя живот в нея. На раздяла на подиума излезе една лекарка и ми каза: „Пастор Михаил, благодаря на Бога, че Неговото Слово ми отвори очите, за да видя себе си в лицето на онази грешница.“ Пастор Лотка ме прегърна и ме покани отново да посетя Тараклия. След него и касиерът ме приветства, като ми подари сувенир - камбана - намек за камбаната на тронната ангелска вест. Тържеството приключи с две изпълнения на оркестър от деца, дошли от църква, отстояща на 50 километра.

Поради своята преданост, силна вяра, изявена под формата на дела и посвещение, кръстените адвентисти в Молдова, която е с население 4 милиона, сега наброяват 12 000.

Михаил ЙОРГОВ

БЛЯСКАВ КОНЦЕРТ В РУСЕ

Библейският семинар в Русе се проведе преди периода, определен за цяла България. Многозначителен беше фактът, че между всички 60 души посетители нямаше никой, дошъл просто защото е прочел плакатите. Всички бяха откликнали на лична покана. „Щяха да дойдат още хора, но времето при нас през февруари е много студено и неподходящо за сказки“ - споделиха русенци.

Доказателство, че имат още много капацитет, бе бляскавият концерт, организиран по случай великденските празници със съдействието на Община Русе. На концерта присъстваха отговорни служители на общината, видни обществени дейци, служители в сферата на здравеопазването, образованието, политиката, културата, правосъдието и известни

бизнесмени.

В програма бяха представени изпълненията на Камерен хор при ЦАСД „Утринна звезда“, обединени и духовно мотивирани от словото на п-р Никола Левтеров. В последната част на програмата чрез кратък филм бе представена дейността на благотворителната адвентна организация АДРА. Бяха обявени даренията й за редица здравни и обществени заведения в Русенска област - Дом за сираци „Надежда“ в гр. Русе, Дом за сираци в с. Брестовица, Дом „Майка и дете“, гимназиите по машиностроене, по автотранспорт, строителство, основно училище „А.Константинов“ и Диспансер за белодробни заболявания.

За всички гости след концерта беше организиран коктейл. ХМ

В НЕСЕБЪР - АБСОЛЮТНО НУЛЕВ РЕЗУЛТАТ

„Правил съм много евангелизации, но такъв провал, такъв абсолютно нулев резултат досега не съм имал“ - ни писа пастор Михаил Контаров.

Става дума за предвидената евангелизация в Несебър, за която петима колпортьори разнесоха 1000 покани и продаваха литература. Интерес имало, затова старейшината на църквата в Помо-

рие закупила спешно книги за стотина лева. По кабелната телевизия било направено съобщение.

„И резултатът беше абсолютно нула - добавя пастор Контаров. - Засега обаче! Надявам се Светият Дух да сложи някаква цифра пред ну-

лата.“

Случилото се в Несебър показва отново, че в работата си трябва да залагаме повече на методи, които наричаме „нови“, но те са всъщност изпитаните средства на Евангелието, единствено докосващи душата. ХМ

ПЕСНИ ВЪВ ВАРНЕНСКИЯ ЗАТВОР

На 8 април 2004 г. в малката столова на доживотно осъдените във Варненския затвор при отворена врата се чуваха адвентни песни! Съдържанието им - Възкресението.

Това стана възможно благодарение на Михаил Контаров, пенсиониран пастор, от февруари назначен в Поморие. „От един месец преживявам неимоверна радост (за първи път в своя живот!), когато всеки четвъртък следобед вратите на Варненския затвор се отворят пред мен - пише ни той. - Мога да свидетелствам пред своите братя, лишени от свобода, и то даже и на тези, които са осъдени „доживотно“.“

Постоянните посетители на библейските часове са 6 души. Може би осъдените, които не са дошли в столовата да слушат Божието Слово, са чули за Възкресението чрез песните. Занапред също ще се пее! ХМ

УСПЕШНО ЗДРАВНО ЕКСПО 2004

Продължава от стр.1

„Притеснявахме се дали ще съберем екипи от по 50 души - сподели д-р Гергана Гешанова, ръководител на здравния отдел на адвентната църква. - Благодарна съм на хората, които се отзоваха, разбирайки за нуждата. Изненадана съм от голямата отговорност, с която всеки стоеше вечер след вечер на своето място, нямаше никакви проблеми. Специално благодаря на координаторите, които обучиха екипите, отговаряха за организацията, за снабдяването с материали. Създадохме действащ работен механизъм от хора, на които може да се разчита, и това е нов етап в нашата работа.“

Здравното ЕКСПО премина добре в Дупница и Кюстендил. В Националния дворец на културата състоянието си проверяваха средно по 100 души всяка вечер, каквото горе-долу беше и капацитетът на екипа. В салона на адвентната църква на „Екзарх Йосиф“ в София имаше само по 5-6 души. В българската църква в Кюстендил след първите вечери с много малко хора интересът нарастна неимоверно, за което помогнаха и 15-те здравни минути в началото на всяка библейска тема. След това пастор Илия Крушкин сподели, че е променил мнението си за здравното ЕКСПО като средство за евангелизиране. В Радомир имаше отлив, тъй като то бе организирано от роми от адвентната църква там и българите проявиха предразсъдък.

„В общата работа почувствах за първи път онова единство между нас, за което толкова говорим“ - сподели масажистката Цветанка Нелчинова. Освен че е полезно за обществото, здравното ЕКСПО е един чудесен начин църковните членове да намерят своето място на служене и да споделят знанията и вярата си с различни хора.

„Засега сме малко уморени, но вече правим планове за следващите места. Искаме 10-те комплекта с материали да не спират да се използват“ - каза д-р Гешанова. ХМ